

48.

ARA que em torna el foc de viure,
avar, com d'un ocult tresor,
el capvespre sembla somriure
com l'ànima d'algú que mor.

Quina llum tan freda i tan alta!
Quin silenci les ombres fan!
¿Tu saps la paraula que els falta,
cor meu, que baluceges tant?

4 desembre, 1938.